

„JE DOBRĚ, ŽE SE V ČECHÁCH NARODIL BÍLÝ LEV, NEB HROZILO, ŽE NOVÝM STÁTNÍM SYMBOLEM SE STANE KRTEK.“

Karel Schwarzenberg jako kmotr bílého lvíčete dne 28. 10. 2009 v Borovanech.

Nedáváme plané sliby

Miroslav Kalousek

Politické strany rozpoutaly soutěž o to, která vytvoří více pracovních míst. Jen ODS jich slibuje 150 000. Politici však na tvorbu pracovního místa mají jediný nástroj – peníze nás všech a těch se nedostává. Takové pracovní místo navíc zůstane tak dlouho, dokud vystačí peníze.

TOP 09 proto v boji s nezaměstnaností určuje politikům jejich skutečnou úlohu – vytvářet co nejlepší prostředí pro podnikatelské aktivity, které budou pracovní místa vytvářet. Pro začátek by stačilo tomuto prostředí zbytečně neškodit. Své úsilí cílíme do tří oblastí. Zaprvé je to zjednodušení administrativních agend. Soustředění odvodů do jednoho inkasního místa, zjednodušení daňové legislativy, zpružnění pracovního práva atd. Nezbytným předpokladem je zvýšení výkonu a efektivity státní správy podle zásady – „nešikanovat, sloužit“.

Druhou oblastí je reforma sociálních dávek. Sociální síť nesmí nabízet ekonomicky srovnatelnou alternativu ke slovu pracovat. V takovém případě se totiž jedná o solidaritu, ale o sprosté tunelování sociálních fondů pro ty opravdu potřebné. Současně vyhlásíme nesmiřitelnou válku zaměstnávání „na černo“.

Třetí oblastí je stabilní makroekonomické prostředí, především vyrovnané veřejné rozpočty. Použijí příjmy ze sportovního prostředí: Politici musí upravit hřiště, namalovat rovné lajny a zajistit kvalifikované rozhodčí. Nesmí však podlehnout touze sami hrát. To pak dávají góly do vlastní branky.

Jiří Mádl: „Ke klipu nás přiměly i kolotočářské sliby ČSSD.“

rozhovor s Jiřím Mádlem na straně 3

ŽENA, KTERÁ ZKROTILO GENERÁLY

Jihočeská rodačka z Tábora Vlasta Parkanová je zkušenou političkou, která byla ministryní spravedlnosti a ministryní obrany. Do politiky jde stále s velkým nasazením, i když ví, že je to běh na dlouhou trať. Je bezprostřední, ochotná riskovat pro správnou věc a má odvahu postavit se i generálům. Jako první ministryně obrany se pustila do úklidu na generálním štábu, kde si někteří důstojníci dopřávali luxusní život z nelegálního černého fondu.

TOP 09 je pro ni novou výzvou.

V politice jste prakticky od roku 1989. Co Vás v ní stále drží?

Do politiky jsem šla proto, že jsem nebyla spokojená s tím, jak to u nás v roce 1989 vypadalo a ze stejného důvodu jsem v ní vlastně dodnes. Pořád nejsem spokojena s tím, jak to u nás vypadá. Samozřejmě už nejsme komunistický stát, spousta věcí je mnohem lepší, než byly tehdy, ale problémů, kvůli kterým je člověk naštvaný, je pořád hodně. Když lidé říkají, že jsou otráveni z politiky a z politiků, nedivím se jim. Jsem naštvaná taky, ale právě proto do toho mám pořád chuť jít. Jen s tím rozdílem, že dneska už vím, že ideální to nebude nikdy a že je to vlastně nekonečný boj. V tom jsem zkušenější než ti, kteří přicházejí do politiky nově a myslí si, že všechno za půl roku změní. Nezmění, a to i kdyby

se třeba stali ministři. Ona je to vždycky mravenčí práce a nekonečné úsilí o každou maličkost. O to větší je pak ale radost, když se alespoň něco podaří.

Co Vás přivedlo k myšlence na založení nové politické strany TOP 09 ?

Stav naší politické scény a zoufalý stav státních financí. Tady si všechny politické strany zvykly na to, že volby jsou vlastně takové dostihy v tom, kdo komu více slíbí. A nejde jen o nekonečné zvyšování různých sociálních dávek, ale i o nekonečné snižování daní. Výsledkem byly obrovské dluhy, ze kterých se to pak platilo. Když vypukla ekonomická krize, odhalilo to finanční situaci našeho státu v plné nahotě. Žili jsme si nad poměry. Sešlo se nás několik poslanců, kteří si řekli, že v politice má smysl pokračovat pouze tehdy, když oslovíme voliče bez různých pozlátek a řekneme jim pravdu o tom, jak na tom tento stát je a co musí udělat, aby se nedostal za pár let do situace, jaká je dneska v Řecku. Věděli jsme, že to nebude populární, ale současně jsme chtěli, aby voliči měli možnost zatáhnout za záchrannou brzdu dříve, než bude pozdě. TOP 09 nám umožnila dát lidem poctivou nabídku a teď je na nich, zda na ni kývnou.

TOP 09 nabízí úspory, ale i v programech jiných stran jsou recepty, jak snížit zadlužování státu. Čím se návrhy TOP 09 liší?

pokračování na straně 4

Na vesnici mně drsnou pravdu řeknou do očí

Karel Tureček, náměstek ministra zemědělství, 39 let, Chýnov

Venkov, zemědělství a voda, to je můj život. Svůj vztah k tomu všemu jsem si utvářel od dětství. Narodil jsem se a vyrůstal v Chýnově a dodnes si neumím představit, že bych natrvalo žil někde jinde. Potřebuji k životu jihočeskou krajinu protkanou rybníky, potřebuji les a dlouhé hodiny houbaření, potřebuji slyšet ráno kohoutí kokrhání a neznám lepší odpočinek než ve vyhráté trávě. Když jsem byl malý, užíval jsem si to do sytosti a sliboval si, že si to uchovám napořád. Bylo proto pro mne samozřejmé, že půjdu studovat zemědělskou školu. Jsem rád, že jsem to dokázal a že se mi podařilo venkov neopustit, i když jsem začal pracovat ve státní správě.

Rád své poznatky a zkušenosti využívám ve funkci náměstka ministra k tomu, aby se na venkově žilo dobře. Protokol mne nesvazuje a kravata neškrtí, to vše patří k povinností v úřadu, ale potom jedu domů. A moje doma je v Chýnově, kde mám rodinu, přátele, vzpomínky na dětství. A nejen to, mám tu zpětnou vazbu. Mohu se tu spolehnout, že se od chýnovských přátel i přátel z okolních vesnic dozvím bez příkras, co a jak jsme v té Praze zase pobabrali, nedotáhli... i silnější slova padají, ale doma mezi blízkými se mluví na rovinu. Je to můj příruční poklad jihočeské moudrosti, který bych nevyměnil a který je našťástí nevyčerpatelný.

Školné je výhodnější než ojeté auto z bazaru

Zdeněk Bezecný, vysokoškolský učitel – historik, 38 let, České Budějovice

Systém učitelských platů je nespravedlivý. Není přece správné, když jsou učitelé placeni podle odučených let a nikoliv podle své kvality. Ten, kdo učí dvacet let a kromě odučených hodin ho nic jiného nezajímá, bere více peněz, než ten, kdo učí jen dva roky, ale je daleko lepší než jeho starší kolega, snaží se, doplňuje si vzdělání, vede různé kroužky apod... Kvůli praxi má ale daleko menší plat. To se musí změnit, učitele je třeba odměňovat podle výkonu.

Ke zlepšování kvality vysokých škol přispěje školné, které ale musí zůstat příjmem školy. Školné by samozřejmě nemělo bránit studentům ze sociálně slabších rodin ve studiu. Zavedení školného musí být podmíněno možností půjček, které by student po ukončení školy splácel. Absolventi vysokých škol mají vyšší průměrné platy než ostatní. Lidé klidně dají sto padesát tisíc korun za ojeté auto z bazaru, tak nechápu, proč by jim mělo vadit placení vlastního vzdělání, což je daleko výhodnější investice.

Bez peněz nebude na léčbu vážně nemocných lidí

MUDr. Vladimír Pavelka, lékař-manažer, 61 let, Strakonice

Jako náměstek hejtmana jsem se podílel na změně jihočeských nemocnic ve špičková zařízení, která skvěle léčí pacienty, jsou špičkově vybavená, a hospodaří bez dluhů.

Chci zdůraznit, že cílem naší strany není omezení zdravotní péče pro lidi a jsme pro zastropování plateb, které nyní činí pět tisíc korun ročně. Aby byly peníze na léčbu vážných nemocí, jako jsou onkologická a kardiologická onemocnění, musí si pacienti více připlácet za levnou léčbu. V jiných evropských zemích lidé platí za své zdraví daleko víc peněz než u nás.

Je jasné, že když si v budoucnu u lékaře nepříplatíme, nebudeme moci léčit nemocné nejmodernějšími léky a technikou. Komunistický režim v minulosti sice oficiálně deklaroval bezplatnou lékařskou péči, ta ovšem byla vykoupena velmi vysokou cenou a například senioři s nemocnými ledvinami umírali kvůli tomu, že neměli nárok na dialýzu. Takže to ve skutečnosti vypadalo tak, že skutečně kvalitní léky a léčba se daly získat pouze za cenu korupce. Řeči o bezplatné péči povedou ke stejným koncům i dnes.

Za úspěchem je tvrdá práce

Svatava Kopečková, ředitelka multikina, 49 let, Zlatá Koruna

V životě jsem nedostala nikdy nic zadarmo a pochopila jsem, že za úspěchem je vždycky tvrdá práce. I já si životě všechno tvrdě odpracovala, než jsem se dostala tam, kde jsem. Lidé musí pochopit, že když se chtějí mít dobře, tak pro to musí něco udělat, nelze se spoléhat na to, že mi někdo druhý dá něco zadarmo. Nemůžu se spoléhat na to, že přijdu a řeknu: „Státní peníze“ a stát dá. Ne! Stát není bankou na rozdávání peněz. S manželem jsme byli při výchově dětí dost liberální, ale v některých věcech zásadoví, a když například něco neudělaly pořádně, tak to dělaly znovu do doby, než výsledek stál za to.

Na druhé straně chápu, že jsou chvíle kdy společnost musí pomáhat lidem, kteří se dostanou do problémů bez vlastní viny. Platí hypotéky, živí rodiny, a to pro ně není jednoduchá situace. Například můj známý těžce onemocněl a v takovém případě je pomoc na místě. To platí i tehdy, když člověk bez vlastní viny ztratí zaměstnání, protože se zavře firma. Ovšem musí se hodně snažit při hledání nové práce a podle toho by měla vypadat podpora v nezaměstnanosti.

A co bych ještě chtěla prosadit v politice, kdybych mohla? Více slušnosti, protože hrubé chování politiků mi vadí.

JIŘÍ MENZEL: „LEPŠÍ LIDI V ČECHÁCH NEMÁME!“

Oscarový režisér Jiří Menzel si myslí, že jsme stále poddaní, nikoliv občané. Zároveň však brání politiku před kritikou, protože ti jsou obrazem nás samých.

Jaký je váš vztah k jižním Čechám?

Můj vztah k jižním Čechám je velmi pozitivní. Já jsem tu mnohokrát jezdil vodu, a když mě potom v devadesátých letech

Jirka Šesták pozval, abych tu dělal divadlo, tak mě sem vlastně definitivně přitáhl. Jezdím sem na prázdniny, do Třeboně na léčeni a divadlo jezdím dělat jak do Budějovic, tak do Krumlova na otáčivé hlediště.

Ted' bych chtěl přejít k politice, sledujete politické dění?

Čtu noviny, je to taková veselá četba. Možná bude znít blbě, co ted' řeknu, ale už

je to strašně dávno, co jsem měl poprvé nebo podruhé možnost mluvit s panem knížetem. Řekl mi: „Lidi si furt stěžují tady na lidi v Čechách, ale my lepší nemáme.“ Já bych to otočil a řekl: stěžujeme si na politiky, ale lepší nemáme, protože kdybychom je měli, tak už by dávno došlo ke změně. Problém je v tom, že politici jsou ze stejného těsta, jako je česká populace. Většina té averze, kterou k politikům máme, neopravení z nějakého morálního pohoršení, ale spíš z toho faktu, že normální lidi nemají takové příležitosti jako politici.

Nemyslíte, že k tomu, aby se politická kultura změnila, potřebujeme nějaký čas, nějakou klidnou dobu?

Na to nespolehejte, čas to nespraví, to jsou rodiče, prarodiče, praprarodiče. Už od Rakouska a ještě dříve jsme zvyklí spoléhat se na někoho jiného, kdo za nás ručí a je nad námi. Na toho se pak můžeme vymlouvat. Takže vlastně každý z nás má máslo na hlavě, nad každou chybou přikrčíme jedno oko, protože víme, že příště ten druhý přikrčí oko nade mnou. Jsou země, kde to tak není, třeba Švýcarsko, které má za sebou několik desítek let přísného kalvínského režimu, a proto se tam lidi umějí držet zkrátka. Tohle mi nikdy nedokážem.

Zmiňoval jste knížete Karla Schwarzenberga, což je současný předseda strany TOP 09. Je ještě něco, co se Vám na této straně líbí?

Zaujalo mě, že je to s podporou „Sta-

rostů“. To jsou lidé, kteří to znají zblízka, kteří vědí své o odpovědnosti. To mě zaujalo vedle knížete. Ne každý starosta je darebák.

Myslíte si, že i mezi stranami může nastat taková ta generační výměna?

Asi jo, vznikla řada nových stran, které mají šanci, což svědčí o tom, že ty velké strany trošku hynou, že je to tam už strašně profláknuté. Lidi jsou ale konzervativní, rádi si zahrávají. Víme strašně málo o tom, že politika je věc veřejnou a měli bychom se o ní zajímat. Chybí pocit, že člověk patří do nějaké komunity a je zodpovědný, že jsme občané. Ale my zatím nejsme občani, my jsme poddaní.

Nebudu se Vás ptát koho volíte, ale chodíte k volbám?

Jo a mám to štěstí či smůlu, že jsem vždycky volil ty, co tam byli a v zásadě měl strach volit ty sympatické strany, že bych jim přinesl smůlu.

Je Vám TOP 09 alespoň trošku sympatická?

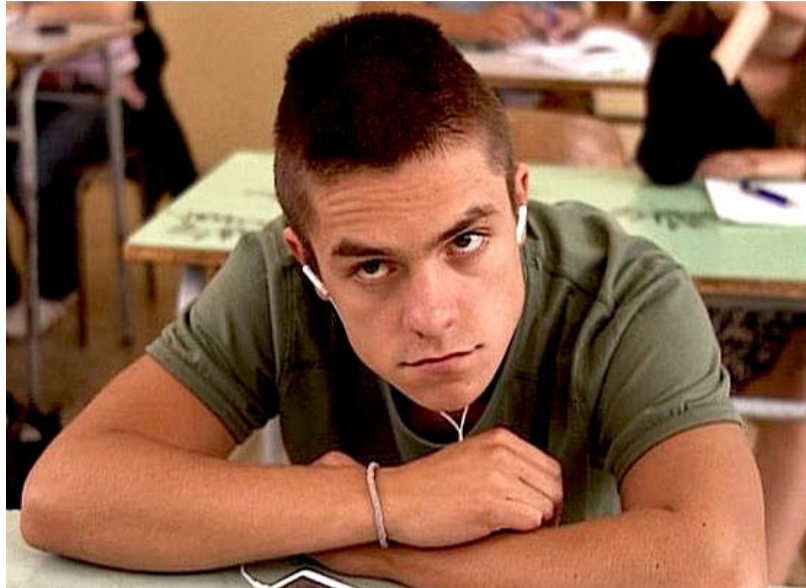
Ono je těžké si vybrat, ale když je u toho ten „knížepán“, a také Kalousek mluví rozumně... Libí se mi, že jako partaj netěžíte z pomlouvání.

Co by musela udělat politická strana, abyste ji veřejně podpořil?

Musela by ze mě udělat prezidenta, jinak pro ni nehnu prstem.

Otázky kladl Slavoj Dolejš.

JIŘÍ MÁDL: „KE KLIPU NÁS PŘIMĚLY I KOLOTOČÁŘSKÉ SLIBY ČSSD.“

Vnímám ji jako nadějnou, realistickou a především slušně vystupující alternativu na pravé straně spektra. Dalším důvodem je Karel Schwarzenberg, kterého považují za nejdůvěryhodnější osobnost české politiky. Myslím, že by byla ohromná škoda, kdyby TOP09 nedostala šanci.

Co vás přimělo k natočení

onoho pověstného klipu?

Nezájem mladých lidí o politiku, kolotočářské sliby ČSSD, hrozba jejich vlády i nespokojenost s politickou situací vůbec. Nebylo to rozhodnutí náhlé a nepromyšlené.

Čekali jste takový ohlas, co říkáte kritickým hlasům?

Rozruch, jaký jsme tím způsobili, mě překvapil. Vítám jakýkoli projev nesouhlasu, follow-upy, parodie a především mám radost ze seriózních diskusí. Jistě nikdo nepochybuje, že umírněné slohové cvičení by je v takové míře nevyvolalo, proto zůstávám při čtení komentářů na internetu i v tiskových médiích klidný a potěšen. Nejčastěji nás obviňují, že jsme chtěli rozpoutat mezigenerační spor, což je jen snaha odvádět pozornost od témat, která jsme tím

Klip, který rozbouřil celé Česko. Někteří jej chválí, jiní pro změnu vyhrožují trestním stíháním. Třidvacetiletý herec a českobudějovický rodák Jiří Mádl však odmítá, že snímek, který natočil s Martou Issovou, se dotkl všech starých lidí. Namítá, že když řekne, že italská fotbalisté simulují, také tím netvrdí, že tak konají všichni italská fotbalisté do jednoho, ale pravdou je, že simulují výrazně častěji než třeba Angličané. S hvězdou filmů Snowboardáci, Báthory a dalších jsme hovořili o jeho názorech na společenských dění a hereckou budoucnost.

Koho budete volit?

Budu volit TOP 09.

Proč?

Ať s úklidem pomáhají i nezaměstnaní

Slavoj Dolejš, podnikatel, 32 let, České Budějovice

V zimě jsem u nás v Českých Budějovicích viděl strážníky městské policie uklízet sněh. Říkal jsem si, proboha, na co máme nezaměstnané a vězně, ti ať uklízejí sněh, ale strážníci ať se starají o naši bezpečnost a pořádek, vždyť musí někde chybět. Musíme přijmout takové zákony, které by donutily nezaměstnané pod pohrůžkou snížení podpory v nezaměstnanosti a sociálních dávek pracovat pro města a obce. A stejně tak by tuto povinnost měli mít i vězni. Samozřejmě do ulic by směli jenom ti s tresty za lehčí delikty.

Uvědomme si, že tito lidé jsou živi z daní, tak ať něco dělají pro nás všechny. My nejsme tak bohatí, abychom si mohli dovolit plýtvání veřejnými penězi, a je chybou, že nedokážeme dostat lidi, kteří berou sociální dávky, ale jinak jsou schopni pracovat, na veřejně prospěšné práce.

Myslím si, že v českobudějovických ulicích je práce na jejich úklidu více než dost, a každé zdravé ruce navíc přispějí k lepšímu vzhledu města.

Zelená podnikání a nízké daně přinesou lidem práci

Jiří Liskovec, podnikatel, 50 let, Jindřichův Hradec

V Jindřichově Hradci nedávno skončila výroba textilka Jitka a stovky lidí zůstaly bez práce. A takových společností je v republice hodně. My musíme přijmout takové zákony, které by podnikatelům umožnily rychlé zakládání firem a méně papírování. Důležitě jsou také nízké daně, které by lidi motivovaly k podnikání a tedy i vytváření nových pracovních míst. Proto se mně nelíbí, že ČSSD chce naopak po firmách, aby státu platily na daních ještě víc. To je cesta k dalším desítkám tisíc lidí na dlužbě a rodinným neštěstím, protože firmy nebudou mít peníze na platy a zkrachují.

Pro rozvoj podnikání je také důležité dopravní spojení. Hodně cestuji po České republice a kvůli neexistující dálnici trvá cesta do Prahy dlouho a častokrát se například u Benešova dostanu do pořádné zácpy. Takže jednou z priorit musí být stavba nových dálnic, třeba ve spolupráci státu a soukromého sektoru. Čili soukromník postaví dálnici za své peníze a stát mu je pak bude po určité době vracet.

připomněli. To, co je kritizováno jako urážka, není sdělením a záměrem nás autorů, urážku z klipu dělají tendenční interpretace jeho kritiků. Pan doktor Jiří Pehe napsal článek: Issová, Mádl a Zelenka jsou možná pravičáci, demokraté ale ne. Pár dní na to řekl ve studiu 6 na ČT24, že by se lidé narození po roce 89 neměli k totalitě vyjadřovat. V tom případě já trvám na tom, aby lidé, kteří nezažili Titanik, o něm nikdy nemluvili a ani ho nekomentovali.

Měl jste s tím nějaké nepříjemnosti?

Ano, ale věděli jsme do čeho jdeme. Proto vše s tím spojené přijímáme, jak mediální lynč, tak pochvalné a povzbuzující reakce. Šli jsme do toho s tím nejlepším záměrem a připraveni na vše.

Jaký máte vztah ke svým prarodičům?

Velmi klidný a pěkný, stejně tak oni ke mně.

Co vás vlastně přivedlo k herectví?

Přišel jsem na konkurs na Snowboardáky po jeho anonci v televizi a ono to vyšlo. Ale na detaily se mě neptejte, je to už opravdu strašně dávno (smích).

Na čem pracujete v současné době?

Připravuji se na natáčení prvního českého snímku ve formátu 3D, ve kterém zpívám i tančím. Jmenuje se V peřinách a natočí i zrežuruje ho F. A. Brabec v Písku. Dále též chystám své první divadlo. Je to polská hra v angličtině „Polish Speaking Romanians“, bude se hrát v Divadle Na zábradlí, režíruje ji jihoafrický režisér David Peimer, hraje v ní tři Češi, Polka, Australan, Američanka a Brit. Skvělá zkušenost, moc se těším.

Úředníci musí hrát podle stejných pravidel

Josef Jouja, živnostník, 50 let, Horosedly

Úředníci musí hrát podle jasných pravidel, která platí pro všechny stejně. To máte jako ve fotbale, taky nemůže rozhodčí jedinou pískat ruku a jindy ne podle toho, kdo hraje. Prostě ruka je ruka a musí se pískat.

Já například již rok a půl bojuji s památkáři a vím, že to není jenom můj problém. Patří mně dva domy na píseckém hlavním náměstí, které jsou součástí městské památkové zóny. Chci si nechat zvýšit dům o patro, aniž bych zvýšil střechu, ovšem netušil jsem ani ve zlém snu, co to bude za martyrium. Štve mě to, že památkáři prostě někomu takovou věc povolí a jinému ne. Dva lidé chtějí mít na půdě stejné vikýře, a na odboru památkové péče vám řeknou, že v jednom případě ještě vyhovuje, ale v druhém to zatrhnou s tím, že je rozměrově příliš mohutný. To přece nejde.

V rámci ochrany památek, ale i jinde, kde rozhodují úředníci, by mělo být jasné, ano toto ještě být může a toto už ne a úředníci by se podle toho měli rozhodovat a všem měřit stejně. V opačném případě to zavání korupcí.

Nedovolme dále ničit krásnou Šumavu

Jaroslav Houba, starosta, 59 let, Sedlec

Miluji Šumavu, kde mám chalupu a často tam jezdím nabrat nové síly. Ale mrzí mě, že je nyní až nepřátelská k lidem a navíc devastována kůrovcem za přihlížení státní ochrany přírody. Často mluvím s místními a ti si mně stěžují, že je ochránáři vyhánějí z lesa a hrozí jim pokutami. Dříve lidi nepouštěli do lesů pohraničníci a nyní je vystřídali ochránáři přírody. To je špatné.

Navíc jsem hodně smutný z toho, že místo nádherných zdravých lesů ovládl v tzv. prvním pásmu ochrany národního parku hodně míst kůrovec a mohu říct, že pohled na les uschlých stromů je hodně depresivní.

Mně se to nelíbí, avšak bohužel, současný zákon dovoluje vedení Národního parku takto zacházet s nádhernou přírodou. Nemyslím si, že je správné vytvářet divočinu v místech, kde po staletí Šumavané pěstovali krásné hospodářské lesy, které jim dávaly dřevo. Výsledek současné kůrovcové katastrofy je tristní. Nedávno jsem se bavil s jedním sousedem a ten mně říkal, že takovou spoušť nepamatuje. Nejdřív nechali kůrovce být a teď kvůli němu musí vykácat celé lesy. Navíc to dělají cizí firmy a místní tak nemají práci.

Proto bych chtěl prosazovat takovou změnu zákona, která by hory opět vrátila lidem, a nechala je na nich rozumně hospodařit, protože ti tady žili, pracovali a odpočívali po staletí a nikomu to nevadilo.

Největším nepřítelem kultury je nesvoboda

Jiří Churáček, hudební skladatel, 49 let, Netolice

Vím, že je těžké pro pořadatele různých kulturních akcí sehnat sponzory nebo peníze z nějakého grantu. Přitom na menším městě bývá například hudební či divadelní festival jednou z mála významných kulturních akcí anebo i jedinou. A byla by škoda, kdyby kvůli nedostatku peněz zanikly. Řešení vidím v razantním zlepšení podmínek podpory kultury „zdola“ – to jest vytvoření maximálně příznivých podmínek pro uplatnění podpory od soukromníků - mecenášů (pro projekty místního a regionálního dosahu) a prostoru pro nadace a fondy (pro oblast celostátní).

V závislosti na možnostech musíme podporovat zakládání a zvyšování počtu neziskových organizací s kulturním posláním a jejich zvýhodnění. Podporujeme vztahy mezi oblastmi s kulturním dosahem na všech úrovních (architektura, film, hudba, památková sféra, divadlo, školství atd. atd.).

Zajištění maximálního prostoru pro podporu kultury je nutné především na úrovni obcí. Podpora kultury formou grantů a darů je nezbytná. Celou oblast je však potřeba zjednodušit a zprůhlednit. Největšími nepřáteli kultury jsou byrokracie, nevzdělanost a státní „dozor“ - nesvoboda.

Slavné postavy rodu Schwarzenbergů

Zdeněk Bezecný

První písemné zmínky o předcích pozdějších knížat ze Schwarzenbergu se objevují v polovině 12. století. Tehdy nesli jméno podle statku Seinsheim v Dolních Francích. Význam rodu vzrostl v 15. století díky Erkingerovi, který podporoval císaře Zikmunda. Účastnil se válečných tažení proti husitům. V roce 1429 byl povýšen mezi říšské svobodné pány a v té době se již psal podle panství Schwarzenberg. V Čechách se rodina natrvalo usadila v šedesátých letech 17. století. Jan Adolf, první Schwarzenberg s knížecím titulem, zde zčásti za své služby obdržel a zčásti zakoupil pozemkový majetek. Jednalo se především o jihočeská panství Třeboň a Hluboká. Na počátku 18. století zdělili Schwarzenbergové majetek po svých příbuzných knížatech z Eggenbergu. Stali se tak nejbohatším šlechtickým rodem nejen v Čechách, ale v celé habsburské monarchii. V roce 1802 se rod rozdělil na starší krumlovskou a mladší orlickou větev. Obě rodové linie se znovu spojily ve dvacátém století v osobě Karla VII. Schwarzenberga. Příslušníci rodu Schwarzenbergů mnohokrát výrazně promluvili do českých i evropských dějin. Připomeňme si alespoň některé z těch, kteří se proslavili v uplynulých dvou staletích.

Krumlovská větev:

Janu Adolfovi II. (1799-1888) se pro jeho zájem o hospodářství říkalo „sedlák mezi knížaty a kníže mezi sedláky“. Dnes si ani neuvědomujeme, jak jeho rozhodnutí ovlivňovala ráz jihočeské krajiny. Vzpomeňme na hlubocký zámek, Boubínský prales, ale i železnici, na jejíž rozvoj v našem kraji měl podstatný vliv.

Felix (1800-1852) se stal v roce 1848 ministerským předsedou a spoluvůdcem tzv. neoabsolutismu, což pravda nebyl zrovna demokratický režim, ale důrazem na ekonomický rozvoj a fungující státní správu vytvořil podmínky pro modernizaci habsburského soustátí, tedy i českých zemí.

Bedřich (1809-1885) se vydal na životní dráhu duchovního. V roce 1850 usedl na stolec arcibiskupa pražského. Za jeho působení se začal dostavovat chrám svatého Víta, v jehož presbyteriu dodnes najdeme kardinálovu sochu od Josefa Myslbeka.

Adolf (1890-1950) byl příkladem moderního šlechtice. Miloval lov, cestoval do Afriky, dokonce vlastnil farmu v Keni. Vzděláním byl právník a politolog. Ostře vystupoval proti totalitním režimům, ať to byl nacismus, nebo komunismus. V roce 1940 mu nacisté, kvůli nimž odešel v roce 1939 do emigrace, zabavili majetek. Po válce mu nebyl majetek v Československu navrácen a v roce 1947 došlo na základě zvláštního zákona k jeho definitivnímu vyvlastnění.

Orlická větev:

Karel I. (1771-1820) v neklidných dobách protirevolučních a napoleonských válek proslul jako diplomat a vojevůdce. Evropský věhlas si získal vítězstvím nad Napoleonem v bitvě u Lipska v roce 1813. Jeho manželka Marie Anna vedla skvělý literární salon.

Jejich syn **Bedřich (1799-1870)** vstoupil do střeoevropské literatury pod pseudonymem Poslední lancknecht. Jeho knihy zachycují zážitky z cest a válečných dobrodružství, mimo jiné z bojů proti pirátům v Alžírě či z karlistických válek ve Španělsku. Byl také milovníkem českých dějin a obráncem starých práv Českého království. Byl jedním z neoriginálnějších konzervativců své doby, jenž si jako heslo poznamenal: „Nikoli rozvázně kupředu, nýbrž rozhodně dozadu, neboť před námi je propast.“

Karel III. (1824-1904) spoluvytvářel českou politiku v druhé polovině 19. století. Proslul výrokem, jímž sliboval, že bude české státní právo hájit „až do těch hrdel a statků“. Patřil mezi významné podporovatele Národního divadla i Českého muzea.

Karel VI. (1911-1986) byl vzděláním historik a heraldik. Po nástupu komunistů k moci v Československu v roce 1948 byl nucen odejít do emigrace a majetek v Čechách mu byl zabaven. Vydal řadu knih, v nichž předestřel originální interpretaci českých dějin. Je autorem i obsáhlých dějin svého rodu.

Karel VII. (1937) se vždy angažoval v otázce lidských práv. Stál v čele Mezinárodního helsinského výboru. V době totality aktivně podporoval československý disent. Na jeho zámku Schwarzenberg v Bavorsku vzniklo unikátní Československé dokumentační středisko. Po revoluci v roce 1989 se vrátil do Československa, kde mu byl vrácen majetek orlické sekundogenitury. V letech 1990 až 1992 vedl kancelář československého prezidenta Václava Havla. V letech 2007 až 2009 působil jako ministr zahraničí. Od roku 2004 je senátorem a na podzim roku 2009 se stal předsedou strany TOP 09.

ŽENA, KTERÁ ZKROTLA GENERÁLY

pokračování ze strany 1

Řekla bych, že je to především konkrétností. My navrhujeme naprosto reálné kroky, jejichž efekt lze snadno spočítat. Programy jiných stran se hemží nápady, které mohou něco přinést, ale taky nemusí, případně chtějí vzít peníze z jedné kapsy, přendat je do druhé a tváří se u toho, že tak vznikají úspory. Dalším takovým zdrojem má být zrušení některých zakázek nebo projektů, jakoby někdo uspořil tím, že si nekoupí auto. Společným znakem těchto jakoby úspor je snaha voličům namluvit, že se dá šetřit, aniž bychom se jakkoli uskrvnili, aniž by to občané vůbec pocítili. My samozřejmě také chceme uspořit na veřejných zakázkách a vymýcení korupce je toho nutným předpokladem, ale započítat si z toho do rozpočtu rovnou desítky miliard, to je virtuální realita. A tak je to bohužel s většinou úspor, které ostatní strany nabízejí.

Pojďme k Vašemu působení na Ministerstvu obrany. Velmi tvrdě jste zatočila s lidmi, kteří zneužívali veřejné prostředky na generálním štábu AČR.

Krátce po mém příchodu vypadlo ze skříní na Ministerstvu obrany několik kostlivců po mých předchůdcích. V jednom z těch případů šlo o 17milionový černý fond, který z výnosů trestné činnosti založila skupina důstojníků na generálním štábu. Z něj si pak někteří příslušníci armády pořizovali luxusní zboží pro svou osobní spotřebu, dostávali nebo dávali jiným velmi drahé dárky typu dovolená v Tichomoří, pořádali se večírky a tak dále. Jednoznačně zde selhala kontrola ze strany nadřízených. K pánům generálům jsem se snažila chovat korektně, ale když je člověk viděl

kličkovat, vymlouvat se, svalovat odpovědnost jeden na druhého, bylo mi za ně stydno. Naštěstí tehdy přišel nový náčelník generálního štábu, se kterým jsme se dohodli na velmi razantních změnách ve velení armády. Lidově řečeno, lidé, kteří se domnívají, že armáda „To je samá přehlídka, parádička a hlavně...peníze“, tam nemají co dělat.

Je vůbec nějaká šance podobným případům zneužívání peněz a korupce předcházet?

Určitě to jde důslednou kontrolou, ale také exemplárními tresty, které odradí další potenciální pachatele. Přijímat další protikorupční opatření a nástroje je nutné, ale podle mě to nestačí. Velmi by prospělo, kdyby v těchto kauzách lépe fungovala policie a státní zastupitelství. Když říkám lépe, myslím především rychleji. Příběh, o kterém jsem Vám vyprávěla, policie šetří už od roku 2007. Hmatatelné výsledky nejsou vidět. Budou to tři roky a nikdo z podezřelých dosud nestanul před soudem a mám dojem, že k tomu ani jen tak nedojde. A tak je to s většinou velkých korupčních kauz. Napřed je velkolepě zatýkáni a pak se zavře voda a dlouhá léta se fakticky neděje nic. Přitom právě potrestání pachatelů v reálném čase má svůj význam i jako očistná lázeň pro společnost. Tohle se musí změnit.

Můžete nám na závěr prozradit nějaký radostný zážitek, který Vám politika přinesla?

S velkou radostí vzpomínám na několik setkání se sirem Nicholasem Wintonem. Je to člověk s obrovským charismatem a životní energií. Jeho příběh je pro mě velkou inspirací a ukázkou toho, že má smysl bojovat za správnou věc.

Nickyho rodina (ukázka z knihy Mateje Mináče a Zdeňka Tulise)

...Večer před akcí asi hodinu před půlnocí mi zazvonil mobil. Zrovna jsme se Zdeňkem dokončovali přípravy programu a v tom mi volá ženský hlas, který se představil jako ministryně obrany ČR Vlasta Parkanová. Bral jsem to jako šprým svých podařených kolegů a představil se jako Budha. Přece jen normálnímu smrtelníkovi nevolají ministři kolem jedenácté večer. Jenže paní trvala na svém a já po několika vteřinách váhání zjistil, že se skutečně jedná o Vlastu Parkanovou. Překvapila mě svým rozhodnutím, že udělí Nicholasi Wintonovi vysoké vojenské vyznamenání. Vše bylo skutečně během několika dní a Nickymu se to moc líbilo...

...Za několik dní však Nicky vážně onemocněl a vypadalo to hodně zle. Jeho zdravotní stav vyžadoval okamžitý převoz do Anglie. Jenže – jak to rychle zařídit? Byl jsem úplně bezradný, a v tom mě napadlo obrátit se na paní ministryni. Představte si, že za deset minut bylo vše vyřízené a dokonce i s lékařským doprovodem. Navíc paní ministryně slíbila Nickymu, že se po-

stará o to, aby příští rok mohl absolvovat program, který nestihl kvůli nemoci.

Paní Vlasta Parkanová svůj slib dodržela, zorganizovala cestu pana Wintona do České republiky následující rok a tím se splnilo i přání dětí z Kunžaku, které svou školu pojmenovaly po siru Nicholasi Wintonovi. Nicky přijel do této školy, besedoval s dětmi a dokonce s nimi i obědval ve školní jídelně.

Ještě ten den navštívil s paní ministryní hvězdárnu Klet' u Českých Budějovic, kde se konečně mohl hvězdářským dalekohledem podívat na planetku, kterou po něm místní hvězdáři pojmenovali.

Po tomto náročném dni prohlásil, že to byl jeden z nejkrásnějších výletů v jeho životě.

Nicholas Winton zachránil 669 dětí a po sedmdesáti letech se našel člověk v podobě paní Vlasty Parkanové, která mu to vlastně vrátila. Zachránila mu jeho život okamžitou pomocí a rychlou přepravou do Británie. Za to a další pomoc jsem jí moc vděčen...

TOPlisty

VOLEBNÍ NOVINY TOP 09 PRO JIHOČESKÝ KRAJ

Vydává: Krajská organizace TOP 09,
Lannova 2, 370 01 České Budějovice,
www.top09.cz